Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26594
Copyright: Admont, Benediktinerstift

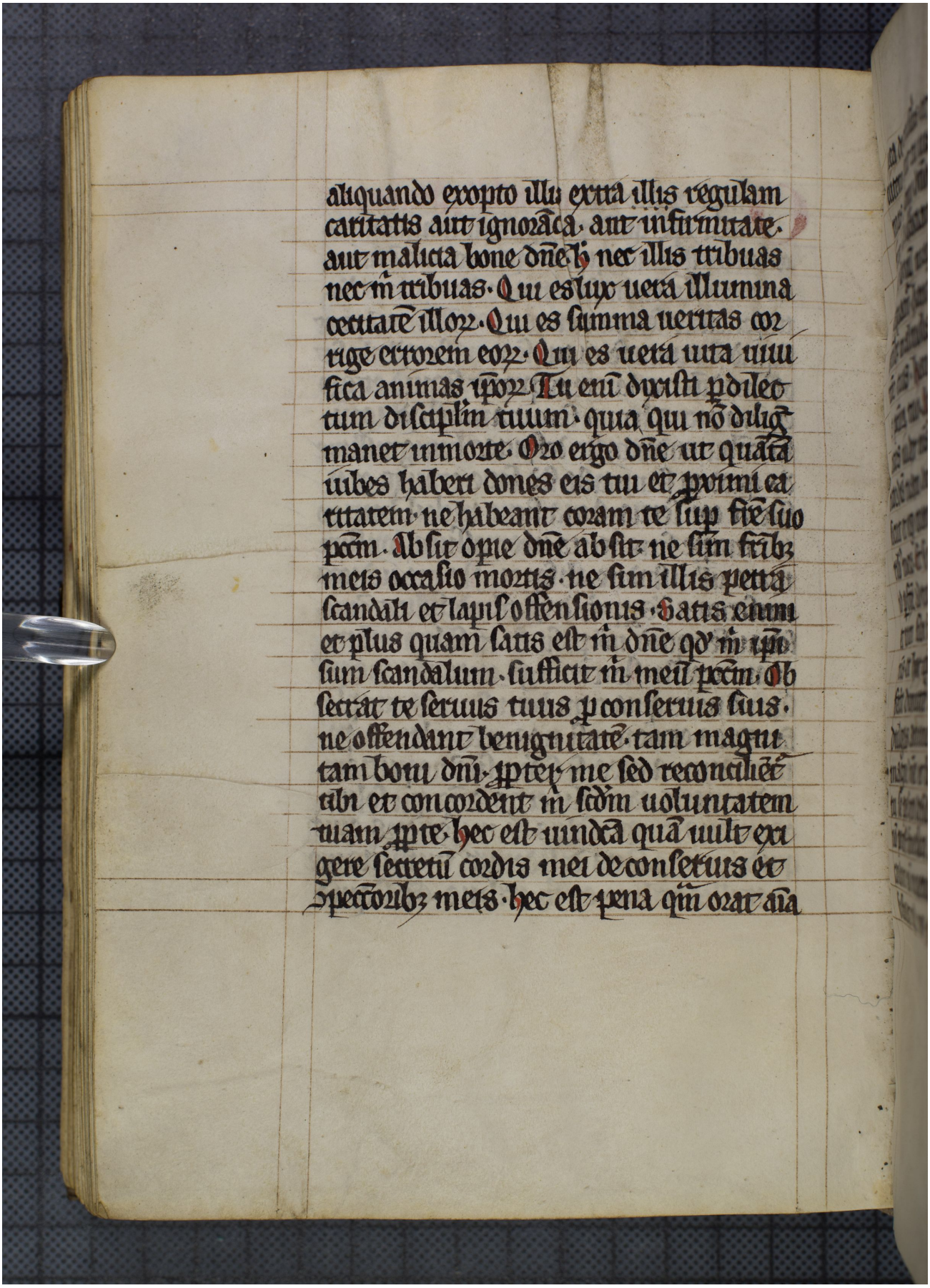

aliquando exopto illis extra illis regulam
caritatis aut ignorãca. aut infirmitate.
aut malicia bone dñe. h̄ nec illis tribuas
nec m̄ tribuas. Qui es lux uera illumina
cecitatẽ illoꝝ. Qui es summa ueritas cor
rige errorem eoꝝ. Qui es uera uita uiui
fica animas ip̄oꝝ. Tu enĩ dixisti ꝑ dilec
tum discipl̄m tuum. quia qui nõ dilig̃
manet in morte. Oro ergo dñe ut quãtã
uibes haberi dones eis tui et ꝓximi ca
ritatem. ne habeant coram te sup̄ fr̄e suo
pcc̄m. Absit opie dñe absit. ne sim fr̄ib̄
meis occasio mortis. ne sim illis petra
scandali et lapis offensionis. Satis enim
et plus quam satis est m̄ dñe qd̄ m̄ ip̄i
sum scandalum. sufficit m̄ meũ pcc̄m. Ob
secrat te seruus tuus ꝑ conseruis suis.
ne offendant benignitatẽ. tam magni
tam boni dñi. ꝓpter me sed reconcilient̄
tibi et concordent m̄ scd̄m uoluntatem
tuam ꝓpte. hec est uindcã quã uult exi
gere secretũ cordis mei de conseruis et
ꝯpecc̄oribꝫ meis. hec est pena qm̄ orat aĩa